

**NATIONAL THEATRE
OF GREAT BRITAIN**

INHOUD

CONTENTS

INFO & CREDITS 02

EEN LUISTERPROJECT 03

A LISTENING PROJECT 06

OVER DE ARTIESTEN 09

ABOUT THE ARTISTS 11

FOCUS: DEMOCRATIE

FOCUS: DEMOCRACY 12

HOLLAND FESTIVAL 2017 16

WORD VRIEND

JOIN US 18

COLOFON

COLOPHON 20

INFO

WO 7.6, DON 8.6

WED 7.6, THU 8.6

aanvang starting time

20:00

8 pm

locatie venue

Stadsschouwburg Amsterdam, Rabozaal

duur running time

1 uur 15 minuten, zonder pauze

1 hour 15 minutes, no interval

taal language

Engels, met Nederlandse boventiteling

English, with Dutch surtitles

inleiding introduction

door by Cecile Brommer

wo 7.6, do 8.6 – 19:15

Wed 7.6, Thu 8.6 – 7.15 pm

meet the artist

met with Rufus Norris

moderator Ruth Mackenzie

do 8.6 – na de voorstelling

Thu 8.6 – after the performance

context

wo 7.6, 17:00

Wed 7.6, 5 pm

Stadsschouwburg Amsterdam

Reclaiming Democracy

vr 9.6, 17:00

Fri 9.6, 5 pm

Stadsschouwburg Amsterdam

Group Talk: Democracy

CREDITS

regie direction

Rufus Norris

tekst text

Carol Ann Duffy

decor design

Katrina Lindsay

licht lighting

Paul Knott

geluid sound

Alex Caplen

muziek music

David Shrubsole

cast

Seema Bowri (East Midlands)

Cavan Clarke (Northern Ireland)

Laura Elphinstone (North East)

Adam Ewan (South West)

Penny Layden (Britannia)

Stuart McQuarrie (Caledonia)

Christian Patterson (Cymru)

gecreëerd in samenwerking met

created in collaboration with

acht Britse kunstorganisaties in

samenwerking met Cusack Projects

Limited

eight UK arts organisations in association

with Cusack Projects Limited

producent producer

National Theatre

wereldpremière world premiere

National Theatre, Londen,

28 februari 2017

EEN LUISTERPROJECT

Matt Trueman in gesprek met Rufus Norris, regisseur van *My Country; a work in progress* (februari 2017)

Brexit heeft het Verenigd Koninkrijk in twee kampen verdeeld. Het EU-referendum vorige zomer was niet zomaar een verschil van mening – 52 voor versus 48 procent tegen. Het legde een kloof daaronder bloot. Groot-Brittannië leek een diep verdeelde natie.

De ochtend erna, toen hij het gebouw van het National Theatre in Londen inliep, met links het Parlement en rechts de City, wist Rufus Norris dat het National Theatre dit thema moest oppakken.

Maar hoe moet een *nationaal* theater, 'een theater voor iedereen' zoals het zichzelf omschrijft, een verdeelde natie aanspreken? Tot wie richt het zich? Namens wie spreekt het? Hoe kan het iedereen bedienen?

'Over het algemeen is het mijn strategie om eerst te luisteren voor ik iets zeg', begint Norris. Dat leek de enige mogelijke benadering: 'een luisterproject'. In plaats van een groots Brexit-stuk te maken, een soort 'state of the nation' in drama, heeft het National Theatre mensen gevraagd wat ze vonden en hoe ze zich voelden. Het resultaat, slechts acht maanden later, was een nieuwe 'verbatim'-voorstelling: *My Country; a work in progress*.

Op producties van het National Theatre wordt doorgaans jarenlang gebroed. Door journalistiek te laten versmelten met theater maken verbatim-voorstellingen een snellere respons mogelijk en dat markeert de urgentie van dit thema. Norris is, begrijpelijkerwijs, nerveus. 'Het zit in de aard van het stuk dat het een beetje ruw en onaf is, maar mensen komen om een theatervoorstelling te zien. Zij – en wij ook – willen dat het zo goed mogelijk is.'

My Country is voortgekomen uit een ander project. Een week na het referendum gingen soldaten de straten in Engeland op. Geen coup, maar een coup de théâtre. Voor de herdenking van de slag aan de Somme werkte het National Theatre namelijk samen met kunstenaar Jeremy Deller, Birmingham REP, I4–I8 NOW en 23 andere organisaties om eskaders jongemannen in uniformen uit de Eerste Wereldoorlog naar stadspleinen en stations door het hele land te sturen. Zo kwamen forenzen en schoolkinderen oog in oog te staan met geesten uit het verleden. Mensen uit kampen van het Brexit-debat kwamen een gedeelde geschiedenis tegen. Het verdeelde Groot-Brittannië zag mensen die zij aan zij vochten en stierven. Na alle rancune rond de referendumcampagnes zorgde *we're*

here because we're here voor een moment van reflectie.

Het project leek niet alleen het land samen te brengen, het liet ook zien dat kleine interventies op lokaal niveau een nationale impact konden hebben. Het betekende bovendien dat Norris de mogelijkheid had om mensen te bereiken. 'We beseften dat we met al die contacten in het hele land in ieder geval één belangrijke troef in handen hadden', zo herinnert hij zich. 'En dan hebben we het nog niet eens over die 1400 vrijwilligers die allemaal zeiden: "Oké, wat gaan we nu doen?"'

Het National Theatre stelde een team van interviewers samen die leden van hun gemeenschap bij het project moesten betrekken. Het was van vitaal belang dat het project op lokaal niveau zou werken. 'Als ik er zelf op was gedoken en vragen was gaan stellen, zouden mensen me hebben gezegd waar ik wat hun betrof heen kon,' zegt Norris met uitgestreken gezicht. Hij had mensen nodig die 'een weg naar binnen konden vinden'.

Hun taak was een brede doorsnede van de maatschappij te betrekken in het gesprek: mannen en vrouwen, jong en oud, voor- en tegenstemmers. 'We gingen er open in,' benadrukt Norris. Zonder vooroordelen. Ontdekken wat mensen echt voelen, niet alleen hoe ze hadden gestemd, maar wat belangrijk voor ze is, wat ze willen, wat er op het spel staat, hoe ze hun land zien. 'Vooral de persoonlijke dingen zijn krachtig,' zegt Norris. 'Als mensen een echte connectie hebben met de politiek die ze bespreken.'

Tekenend voor de hele discussie was dat die werd omgeven door informatie en desinformatie. 'Bullshit,' zegt Norris, die geen blad voor de mond neemt. 'Als het gaat over zaken als de EU – waar de EU voor betaalt en waarvoor niet – dan is er niemand die dat echt weet. Theatraal gezien is dat ruis. Die zet je uit.'

Dat tekent het niveau van het debat: verslaggeving door partijdige media, twee kampen die stemming maken tegen elkaar, die beloftes doen, die Project Fear in het leven hebben geroepen. Het was totaal anders dan het Schotse referendum over de onafhankelijkheid van Schotland, meent Norris. 'Dat voelde in vergelijking als een heel volwassen benadering.'

In het theater is het persoonlijke politiek. Dat is precies wat *My Country* laat zien. 'Er zitten fantastische analogieën in,' zegt Norris. Een gepensioneerd uit Leicester beschrijft een stad die onherkenbaar is veranderd. Inwoners van Derry praten over grenzen en opdelingen. Boeren uit de heuvels van Northumberland moeten in de kosten snijden om mondialisering en EU-regelgeving te kunnen bijbenen. 'Ze kunnen nog steeds concurreren met Nieuw-Zeeland, maar alleen als ze motoren gebruiken om hun kuddes te leiden. Zo is er die prachtige uitspraak: "Je gaat de heuvel op en de schapen weten niet wie je bent." ' Norris denkt even na:

‘Als analogie voor de regering slaat dat de spijker op zijn kop.’

Tijdens de campagne kwam één gedachte steeds terug, zij het zelden hardop uitgesproken: de opvatting die kwaliteit van leven boven economische kracht stelt, diensten en infrastructuur boven bruto nationaal product. ‘Mensen kwamen met allerlei argumenten,’ legt Norris uit, ‘maar in wezen ging het allemaal om angst voor de afbraak van gemeenschap.’

Theater kan een gemeenschap zijn. Het kan werken als een versterker, omdat het volume geeft aan stemmen die anders niet gehoord zouden worden. Theater brengt mensen samen in dezelfde ruimte. ‘Het kan wat bingo kan, wat schoolconcerten en kerken doen. Mensen komen samen en als je samenkomt moet je contact maken met een ander.’ Voor een maatschappij die in twee kampen is verdeeld, die vastzit in online echokamers en in de echte wereld, is dat een politieke daad. Het betekent dat je letterlijk een ruimte deelt.

Na de reeks voorstellingen in het eigen theater op de South Bank is *My Country; a work in progress* op tournee gegaan. Maar wel anders dan het National Theatre gewend is. Er is sprake van een verschuiving van grootschalige tournees met hits als *War Horse* of *One Man, Two Guvnors* naar iets veel intiemers, naar een dialoog. ‘Deels doen we dat,’ zegt Norris, ‘omdat we het publiek willen aanmoedigen naar het plaatselijk theater te komen. Waar het ons echter ook om te doen is, is dat het theater gebruikt wordt als een plek voor debat.’ In de gesprekken na afloop van de voorstelling zullen zich discussies ontwikkelen. Plaatselijke gemeenschappen zullen met elkaar gaan praten.

Maar het begint allemaal met luisteren. Norris benadrukt dat luisteren een gebaar van leiderschap kan zijn. ‘Eén ding waar we het allemaal over eens zijn, is dat we zwak leiderschap hebben gehad,’ zegt hij, en, ook al is dit nog onontgonnen terrein, dat verrast hem niet. ‘Want wie weet waar we naartoe gaan? Misschien moeten politici vaker toegeven dat ze dat ook niet weten. Misschien moeten ze vaker luisteren en beter luisteren.’

Rufus Norris is artistiek leider van het National Theatre en regisseur van *My Country; a work in progress*. Vertaald uit het Engels door Margriet Agricola

A LISTENING PROJECT

Matt Trueman talks to Rufus Norris, director of *My Country; a work in progress*, February 2017

Brexit has split this country down the middle. Last summer's EU referendum wasn't merely a difference of opinion – 52% vs 48% – it exposed a rift running beneath. Britain seemed a deeply divided nation.

The morning afterwards, heading into the National Theatre building, Parliament to the left, the City to the right, Rufus Norris knew the National Theatre had to address the issue. But how does a national theatre – 'a theatre for everyone,' as it defines itself – deal with a divided nation? Who does it speak to? Who does it speak for? How can it cater for everyone?

'Generally, my tactic is to listen before I speak,' Norris starts. That seemed like the only approach: 'A listening project.' Instead of commissioning a big Brexit play, a state-of-the-nation drama, the National would ask people what they thought and how they felt. The result, only eight months later, is a new verbatim play – *My Country; a work in progress*.

National productions are usually cooked up over years. Merging journalism with theatre, verbatim plays allow a more rapid response – a mark of the urgency of this issue. Norris is, understandably, nervous. 'By its nature, this has to be a bit rough and ready, but people are coming to see a piece of theatre. They – and we – want it to be as good as it can be.'

My Country's roots are in another project. A week after the referendum, soldiers took to the streets of Britain – not a coup, but a coup de théâtre. Marking the centenary of the Battle of the Somme, the National worked with artist Jeremy Deller, Birmingham REP, I4–I8 NOW and 23 other organisations across the UK, to send squadrons of young men in World War One uniforms into Britain's town squares and railway stations. Commuters and school kids came face to face with history's ghosts. People on both sides of the Brexit debate ran into a shared history. A divided Britain saw men that fought and died side by side. After the rancour of the referendum campaigns, *we're here because we're here* provided a moment of reflection.

Not only did it seem to bring the country together, it showed that small interventions on a local level could achieve a national impact. What's

more, it meant Norris had the means to reach out. 'We realised that one thing we had in our favour was all these contacts around the country,' he remembers. 'Not to mention 1,400 volunteers, all of them saying, "All right, what's next?"'

The National put together a team of interviewers to engage members of their communities. It was vital that the project worked locally. 'If I'd just rocked up and started asking questions, people would have told me where to go,' Norris says straight-faced. He needed 'people who could find a way in.'

Their task was to engage a broad cross-section of society in conversation: men and women, young and old, leave and remain. 'It was an open brief,' insists Norris – no agenda. Find out what individuals really feel, not just how they voted; what's important to them, what they want, what's at stake; how they see their country. 'It's the personal stuff that's really powerful,' says Norris. 'Where someone's got a real connection to the politics they're discussing.'

That came surrounded by received information and misinformation. 'Bullshit,' Norris says, not mincing his words. 'When you got onto subjects like the EU – what it pays for, what it doesn't – nobody really knows.' Dramatically, he says, that's white noise. 'You just switch off.'

It's a mark of the level of the debate: partisan media coverage with its own agendas, two sides spinning against each other, making promises, sowing Project Fear. It was nothing on the Scottish independence referendum, Norris reckons. 'That felt like a very grown-up approach by comparison.'

In theatre, the personal is political. *My Country* proves the point. 'There are some fantastic analogies,' says Norris. A Leicester pensioner describing a city changed beyond recognition. Derry residents discussing borders and division. Northumberland hill farmers who cut costs to keep up with globalisation and EU regulation. 'They can still compete with New Zealand, but only if they use motorbikes to herd their flock. There's this beautiful phrase: "You go up the hill and the sheep don't know who you are."'

Norris reflects momentarily: 'As an analogy for government, that feels spot on.'

Throughout the campaign, one thought kept recurring – albeit only rarely spoken out loud. It's a position that puts quality of life above economic strength; services and infrastructure over GDP. 'There are all kind of arguments,' Norris explains, 'but beneath them all it's about the breakdown of community.'

Theatre can do community. It can work like an amplification device, giving volume to voices that might go unheard, but it can also bring people together in the same room. 'It can do what bingo does; what school concerts and churches do. People congregate and when you congregate, you've got to deal with somebody else.' For a society split down the middle, stuck in echo chambers online and in the real world, that's a political act. It means, quite literally, sharing a space.

After a stint on the South Bank, *My Country; a work in progress* goes out on tour. It's a step-change for the National: a shift from large-scale tours of big hits like *War Horse* or *One Man, Two Guvnors*, to something more intimate and conversational. 'Partly,' says Norris, 'it's about encouraging audiences to go to their local theatre, but it's also about using theatre as a place of debate.' Post-show talks will open up discussion and debates. Local communities will talk amongst themselves.

The first thing, though, is to listen. Norris insists that listening can be a gesture of leadership. 'One thing everyone agrees on is that we've had poor leadership,' he says, though, this being uncharted territory, he's not surprised. 'Who knows where we're going? Maybe politicians need to admit that more. Maybe they need to listen more and to listen better.'

Rufus Norris is the Director of the National Theatre and director of *My Country; a work in progress*.

OVER DE ARTIESTEN

© RICHARD HUBERT SMITH

Carol Ann Duffy woont in Manchester, waar ze werkt als professor en artistiek directeur van de schrijfopleiding van de Manchester Metropolitan University. Ze schrijft voor kinderen en volwassenen. Haar poëzie werd onderscheiden met vele prijzen, zoals de Signal Prize for Children's Verse, Whitbread Prize, Forward Prize, TS Eliot Prize en in Amerika de Lannan Award en EM Forster Prize. In 2009 werd ze benoemd tot Poet Laureate van het Verenigd Koninkrijk. In 2011 won haar werk *The Bees* de Costa Poetry Award. In 2012 won ze de PEN Pinter Prize. Voor het theater schreef ze onder andere *Everyman* voor de National Theatre, *Grimm Tales* voor Young Vic, *Beasts and Beauties*

voor Bristol Old Vic, *Rats' Tales* voor de Royal Exchange in Manchester en *The Magic Flute* voor Opera North.

© RICHARD HUBERT SMITH

Rufus Norris (1965) is sinds 2015 artistiek directeur van het National Theatre in Londen. Norris werd in 2001 bekend met zijn voorstelling *Afore Night Came* bij het Young Vic. Hiervoor won hij een Evening Standard Award als Most Promising New-comer. In 2004 won hij zijn tweede Evening Standard Award en een Critics Circle Award voor zijn voorstelling *Festen*. Sindsdien regisseerde Norris een reeks goed ontvangen voorstellingen, waaronder een bewerking van de roman *Vernon God Little* van DBC Pierre bij het Young Vic en *Cabaret* op het Londense West End, waarvoor hij twee Olivier Awards won. Voor zijn voorstelling *Les Liaisons Dangereuses* op Broadway in 2008, met acteurs Laura Linney en Ben Daniels, werd hij vijf keer genomineerd voor een Tony Award. In 2009 debuteerde hij met zijn televisiefilm *King Bastard*, geschreven door Tanya Ronder. Zijn debuut op het grote doek,

Broken, opende La Semaine Internationale de la Critique tijdens het Cannes Film Festival in 2012 en won Beste Film bij de British Independent Film Awards. Norris' tweede speelfilm was een bewerking van *London Road* (2015). Onlangs regisseerde hij bij het National Theatre de voorstellingen *The Threepenny Opera*, *wonder.land* en *Everyman*.

ABOUT THE ARTISTS

Carol Ann Duffy lives in Manchester, where she is Professor and Creative Director of the Writing School at Manchester Metropolitan University. She has written for both children and adults, and her poetry has received many awards, including the Signal Prize for Children's Verse, the Whitbread, Forward and TS Eliot Prizes, and the Lannan and EM Forster Prize in America. She was appointed Poet Laureate in 2009. In 2011 *The Bees* won the Costa Poetry Award, and in 2012 she won the PEN Pinter Prize. Her work in theatre includes *Everyman* at the National; *Grimm Tales* at the Young Vic; *Beasts and Beauties* at Bristol Old Vic; *Rats' Tales* at the Royal Exchange, Manchester; and *The Magic Flute* for Opera North.

Rufus Norris has been the Director of the National Theatre London since April 2015. Norris came to prominence in 2001 with his production of *Afore Night Came* at the Young Vic, for which he won the Evening Standard Award for Most Promising Newcomer. In 2004 he won his second Evening Standard Award and the Critics Circle Award for his production of *Festen*. Since then, Norris has directed a host of critically acclaimed shows, among them an adaptation of DBC Pierre's Booker Prize winning novel *Vernon God Little* at the Young Vic, and a West End revival of *Cabaret*, which won two Olivier Awards. Norris' 2008 Broadway production of *Les Liaisons Dangereuses*, starring Laura Linney and Ben Daniels, won five Tony Award nominations. In 2009, Norris made his screen debut with the short film *King Bas-*

tard, written by Tanya Ronder. His debut feature *Broken* opened Critics Week at Cannes Film Festival in 2012 and went on to win Best Film at the British Independent Film Awards. Norris' second feature was the screen adaptation of *London Road* (2015). At the National Theatre he recently directed *The Threepenny Opera*, *wonder.land* and *Everyman*.

Manifesto
Julian Rosefeldt, Cate Blanchett
4 – 25.6
Casco Amsterdam

Democracy in America
Romeo Castellucci, Societas
4 – 6.6
Stadsschouwburg Amsterdam

The Nation
Eric de Vroedt,
Het Nationale Theater
5 – 8.6
Muziekgebouw aan 't IJ

My Country: a work in progress
National Theatre of Great Britain
7 – 8.6
Stadsschouwburg Amsterdam

The Gabriels
Richard Nelson,
The Public Theater
9 – 11.6
Frascati

Nkenguéji
Dieudonné Niangouna
13 – 14.6
Stadsschouwburg Amsterdam

The Tempest Society
Bouchra Khalili
13 – 14.6
Frascati

Octavia. Trepanation
Boris Yukhananov, Dmitri Kourliandski, Stanislavsky
Electrotheatre
15 – 16.6
Muziekgebouw aan 't IJ

Simple as ABC #2: Keep Calm & Validate
Thomas Bellinck
16 – 17.6
Frascati

Demolishing Everything with Amazing Speed
Dan Hurlin, Dan Moses Schreier
21 – 23.6
Compagnietheater

FOCUS: DEMOCRATIE

Een aantal festivalkunstenaars kijkt dit jaar naar de problemen waar westerse democratische landen mee te maken hebben. De Franse filosoof Alexis de Tocqueville bewonderde de democratie vanwege de maatschappelijke gelijkheid. Ook zag hij de gevaren ervan. Regisseur Romeo Castellucci maakt dit jaar *Democracy in America*, naar het gelijknamige boek (1835) van De Tocqueville. In *The Gabriels* beschouwt regisseur Richard Nelson het afgelopen Amerikaanse verkiezingsjaar door de ogen van een doodgewone familie. Andere kunstenaars richten zich op de problematiek in democratische naties, zoals de vluchtelingenkwesitie in de voorstellingen van regisseurs Dieudonné Niangouna en Thomas Bellinck. Weer anderen tonen de dreiging van geweld (*Demolishing Everything with Amazing Speed*), tirannie (*Octavia*) of het vormgeven aan activisme (*The Tempest Society*). Filmregisseur Julian Rosefeldt kijkt in *Manifesto* naar de relatie tussen kunst en samenleving. Twee nationale theaterhuizen met elk een eigen staat van de natie: *My Country* van National Theatre uit Londen en *The Nation* van Het Nationale Theater uit Den Haag. Beide voorstellingen tonen een verscheurd land waarin niemand, van politici tot burgers, verantwoordelijkheid lijkt te durven nemen. Ten slotte zijn er voorstellingen waarin democratie in de vorm is doorgevoerd: het publiek kan – als het dat wil – actief betrokken worden, als voorbijganger, deelnemer of activist. Deze kunstenaars moedigen het publiek aan om de aloude hiërarchie tussen het publiek en de artiesten ter discussie te stellen.

FOCUS: DEMOCRACY

At this year's festival several artists are looking at the problems faced by Western democracies. The French philosopher Alexis de Tocqueville admired democracy for its social equality. He saw its dangers too. Director Romeo Castellucci is making *Democracy in America*, based on De Tocqueville's eponymous book (1835). In *The Gabriels*, director Richard Nelson reflects on the recent American election year through the eyes of an ordinary family. Other artists focus on controversies in democracies, such as the issue of refugees in directors Dieudonné Niangouna and Thomas Bellinck's performances. Others address the threat of violence (*Demolishing Everything with Amazing Speed*), tyranny (*Octavia*), or shaping activism (*The Tempest Society*). In *Manifesto* the film director Julian Rosefeldt examines the relationship between art and society.

We are presenting two national theatre production companies, each with its own state-of-the-nation piece: *My Country; a work in progress* by the National Theatre in London, and *The Nation* by the Dutch National Theatre in The Hague. Both performances show divided countries in which no one, from politicians to citizens, seems to dare to take responsibility. We also believe that it is important to explore democracy of form. Members of the audience can get actively involved as a passer-by, participant, or activist, if they so wish. Our artists encourage you to question the old hierarchy between the audience and the artists.

internationaal
podiumkunsten
amsterdam

3 – 25 juni 2017
download de
app van het festival

HOLLAND FESTIVAL

VRIENDEN

Het Holland Festival heeft het getroffen – met Vrienden die zich betrokken voelen bij kunst, die het werk van artiesten van wereldklasse willen volgen en die het festival steunen in de ambitie om nieuw werk te blijven presenteren, initiëren of (co)produceren. Vrienden vormen het hart van het festival en hun genereuze steun helpt om elk jaar een toonaangevend programma te maken. Het verheugt ons dat we u deze voorstelling mede dankzij de Vrienden van het Holland Festival kunnen tonen.

**Ruth Mackenzie en Annet Lekkerkerker,
directie Holland Festival**

FRIENDS

The Holland Festival is lucky – with Friends who are passionate about art, welcoming to our world class artists, ambitious to help the festival to present, commission and (co)-produce brilliant new work. Friends are the heart of the festival and their generous support helps the festival to create an exciting programme each year. We are delighted to be able to present this performance with support from the Friends of the Holland Festival.

**Ruth Mackenzie and Annet Lekkerkerker,
board Holland Festival**

HOLLAND FESTIVAL 2017

directie

Ruth Mackenzie, *artistiek directeur*
Annet Lekkerkerker, *zakelijk directeur*

raad van toezicht

Martijn Sanders, *voorzitter*,
Gert-Jan van den Bergh
Mavis Carrilho
Ben Noteboom
Jet de Ranitz
Tom de Swaan

Het programma van het Holland Festival kan alleen tot stand komen door subsidies, bijdragen van sponsors en fondsen en door de gewaardeerde steun van u, ons publiek.

hoofdbegunstiger

Fonds 21

subsiënten

Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, Gemeente Amsterdam

fondsen, sponsors en instellingen

Stichting Ammodo, BankGiro Loterij Fonds, Rabobank Amsterdam, VSBfonds, Casa, Prins Bernhard Cultuurfonds, Stichting Dioraphte, Fonds Podiumkunsten, Kempen & Co, European Cultural Foundation, Brook Foundation, Westergasfabriek/ MeyerBergman, Bruil, Clifford Chance LLP, BPD Cultuurfonds, Automobiëlbedrijf Van Vloten, Garuda Indonesia, Goethe-Institut, Lloyd Hotel, Volkshotel, Wilhelmina E. Jansen Fonds, Ambassade van Canada, Amerikaanse Ambassade Den Haag, Institut Français des Pays-Bas, Google Arts & Culture, Hofsteestichting, Hellingman & Zn.

HF Business

Beam Systems, De Nederlandsche Bank N.V., DoubleTree by Hilton, G&S Vastgoed, ING Groep, Loyens & Loeff, Ngage Media, Ten Have Change Management, WPG Uitgevers B.V.

jubileumsponsors

Ahold Delhaize, Heineken, KLM, KPMG, NS, Pon

mediapartners

NTR, VPRO

board of governors

De genereuze, meerjarige verbintenis van de Governors is van groot belang voor de internationale programmering van het Holland Festival en met name voor het aangaan van internationale coproducties.

G.J. van den Bergh en C. van den Bergh-Raat, Jéhan van Dijk, Bernard en Ineke Dijkhuizen, Jeroen Fleming, P. Gerla, H.J. ten Have en G.C. de Rooij, J. Kat en B. Johnson, Ton en Maya Meijer-Bergmans, Françoise van Rappard-Wanninkhof, M. Sanders, A.N. Stoop en S. Hazelhoff, Tom de Swaan, Elise Wessels-van Houdt, H. Wolfert en M. Brinkman
Governors die anoniem wensen te blijven.

hartsvrienden

R.F. van den Bergh, Kommer en Josien Damen, Sabine van Delft-Vroom, Huub A. Doek, J. Fleury, Tex Gunning, V. Halberstadt, Wendy van Ierschoot, Isaïc en Francien Kalisvaart, Giovanna Kampouri Monnas, Luuk H. Karsten, Frans en Willeke Koffrie, Kristine Kohlstrand, Joost en Marcelle Kuiper, Monique Laenen en Titus Darley, Cees Lafeber, Emma Moloney, Sijbalt Noorda en Mieke van der Weij, Ben Noteboom, Robert Jan en Mélanie van Ogtrop-Quintus, Jeroen Ouwehand,

Marinus Pannevis en Caroline Polak,
Anthony en Melanie Ruys, Rob van Schaik
en Wijnanda Rutten, Patty Voorsmit

beschermers

Lodewijk Baljon en Ineke Hellingman, Irma
Boom en Julius Vermeulen, S. Brada, Frans
en Dorry Cladder-van Haersolte, J. Docter
en E. van Luijk, L. Dommering-van Rongen,
Marry de Gaay Fortman, E. Granpré
Moliere, M. Grotenhuis, S. Haringa,
J. Houwert, R. Katwijk, R. Kupers en H. van
Eeghen, J. Lauret, A. van der Linden-
Taverne, F. Mulder, Adriaan en Glenda
Nühn-Morris, G. van Oenen, H. Pinkster, Pim
en Antoinette Polak, H. Sauerwein, C.W.M.
Schunck, I.R. Snelleman en A. Vreugdenhil,
K. Tschenett, Wolbert en Barbara Vroom,
P. Wakkie, A. van Wassenae, Martine
Willekens, O.L.O. en Tineke de Witt Wijnen-
Jansen Schoonhoven

begunstigers

B. Amesz, A. van de Beek en S. van Basten
Batenburg, E. Blankenburg, Ellen Birnie,
Co Bleeker*, K. Bodon, Wim Boerman, Jan
Bouws, E. Bracht, W.L.J. Bröcker, F. van
den Broek, G. Bromberger, Rachel van der
Brug, D. de Bruijn, M. Daamen, J. Dekker,
M.H. Dijkgraaf, M. Doorman, Chr. van
Eeghen*, J. van der Ende, Ch. Engeler*,
E.L. Eshuis*, E. de Graaff Van Meeteren,
F. Grimmelikhuisen, D. Grobde, Annelies
Heidstra en Renze Hasper, J. Hennephof,
G. van Heteren, L. van Heteren, B. van
Heugten, S. Hodes, J. Hopman*, J. Houtman,
E. Hummelen, Yolanda Jansen, P. Jochems,
Jan de Kater, J. Keukens, P. Krom, A. Ladan*,
M. Le Poole, M. Leenaers, K. Leering,
T. Liefdaard, A. Ligeon, Hanna van der
Linden, T. Lodder, Ken Mackenzie, A. Man,
D. van der Meer, E. van der Meer-Blok,
A. de Meijere, E. Merckx, Jaap Mulders*,
H. Nagtegaal, La Nube, Kay Bing Oen*,

P.M. Op de Coul, E. Overkamp en
A. Verhoog, P. Price, F. Racké, H. Ramaker,
S. van de Ree, Wessel Reinink, L. Remarque-
van Toorn, M. Roozen, G. Scheepvaart,
A. Schneider, H. Schnitzler, G. Scholten,
E. Schreve-Brinkman, Steven Schuit,
P. Smit, G. Smits, A. Sonnen, K. Spanjer,
W. Sorgdrager en F. Lekkerkerker, K. Spanjer,
C. Teulings, H. Tjeenk Willink, A. Tjoa,
Y. Tomberg, H. van der Veen, M.T.F. Vencken,
R. Verhoeff, R. Vogelenzang, F. Vollemans,
M.M. de Vos van Steenwijk, A. Wertheim,
M. van Wulfften Palthe, M. Yazdanbakhsh,
P. van der Zant, Marian van Zijl Langhout,
M.J. Zomer, P. van Zwieten en N. Aarnin
* extra bijdrage

jonge begunstigers

Kai Ament, Helene Bakker, Aram Balian,
Ilonka van den Bercken, Maarten Biermans,
Femke Bijlsma, Femke Blokhuis, Jasper Bode,
Quirijn Bongaerts, Marcha van der Boon,
Melanie Bosveld, Maarten van Boven*,
Jonne ter Braak, Tessa Cramer, Snezana
Djordjevic, Sandra Geisler, Matthijs Geneste,
Susan Gloudemans, Marte Guldemon, d,
Pieter Guldemon, Hagar Heijmans,
Brendon Humble, Jort van Jaarsveld,
Bram de Jaeger, Daan de Jong, Ytha
Kempkes, Marc Koehler, Bas Köhler, Judith
Lekkerkerker, Gustavo López, Pieter van
der Meché, Frans Muller, Britt Ootes, Boris
van Overbeeke, Menzo Reinders, Jasper
Roodenburg, Peter Ruys, Guus Schaepman,
Gijs Schunselaar, Monica Sette, Reinout
Steenhuizen, Farid Tabarki, David van Traa,
Frank Uffen, Helena Verhagen, Tristen
Vreugdenhil, Danny de Vries
* extra bijdrage

liefhebbers

Alle 665 Liefhebbers.

Vrienden die anoniem wensen te blijven.

WORD VRIEND

Het Holland Festival heeft uw steun nodig. Als Vriend draagt u bij aan het succes en de bloei van het festival.

Liefhebber - vanaf € 55 per jaar
U ontvangt dit programmaboek gratis, u heeft voorrang bij de kaartverkoop en u krijgt korting op tickets.

Begunstiger - vanaf € 250 per jaar (of € 21 per maand)
Uw bijdrage komt rechtstreeks ten goede aan de internationale programmering van het Holland Festival. Als Begunstiger heeft u recht op vrijkaarten en andere aantrekkelijke privileges.

Jonge Begunstiger - vanaf € 250 per jaar (of € 21 per maand)
Ontvang dezelfde privileges als de Begunstigers én neem deel aan een speciaal programma waarin je elkaar ontmoet en voorstellingen geselecteerd zijn die je niet mag missen.

Beschermmer - vanaf € 1.500 per jaar (of € 125 per maand)
Als dank voor uw aanzienlijke bijdrage aan de internationale programmering van het Holland Festival ontvangt u een uitnodiging voor de openingsvoorstelling en voor exclusieve bijeenkomsten, naast vrijkaarten en andere privileges.

Hartsvriend - vanaf € 5.000 per jaar
Als Hartsvriend van het Holland Festival nodigen we u uit om dichterbij de makers te komen. Met gelijkgestemden en gasten van het festival verwelkomen we u graag op speciale gelegenheden en geven u een blik achter de schermen.

JOIN US

The Holland Festival needs your support.
Join us now as a festival Friend and contribute to the festival's ongoing success and growth.

Liefhebber - from € 55 annually
You will receive programme books such as this one for free, have access to advance ticket sales and get discounts on tickets.

Begunstiger - from € 250 annually (or € 21 per month)
Your contribution goes directly to the Holland Festival's international programming. As a Begunstiger, you have a right to free tickets and other attractive privileges.

Jonge Begunstiger - from € 250 annually (or € 21 per month)
Receive the same privileges as the Begunstigers and also take part in a special programme in which you meet each other at selected shows that are too good to miss.

Beschermmer - from € 1.500 annually (or € 125 per month)
As thanks for your considerable contribution to the Holland Festival's international programming, you receive an invitation to the opening performance and exclusive gatherings in addition to free tickets and other privileges.

Hartsvriend - from € 5.000 annually
We invite Holland Festival Hartsvrienden to become more closely acquainted with the makers of the Festival and meet like-minded people and guests.

Geefwet

Sinds 1 januari 2012 is het nog aantrekkelijker om het Holland Festival te steunen vanwege de Geefwet die tot 1 januari 2018 van kracht is. De Geefwet houdt in dat giften aan culturele ANBI's met 25% verhoogd mogen worden tot een maximum aan schenkingen van € 5.000 per jaar. Schenkt u meer dan € 5.000, dan kunt u het resterende bedrag voor het reguliere percentage (100%) aftrekken van de inkomstenbelasting.

De voordelen van de Geefwet gelden voor alle belastingplichtigen (particulieren en bedrijven) en zijn van toepassing op zowel eenmalige als periodieke schenkingen.

Voordeel van een periodieke schenking

Een eenmalige gift is beperkt aftrekbaar voor de belasting. Het totaal van de giften op jaarbasis dient hoger te zijn dan 18 (drempel), met een minimum van € 60 en kan tot maximaal 10% (plafond) van het inkomen worden afgetrokken.

Een periodieke gift is een gift waarbij voor een periode van ten minste vijf opeenvolgende jaren een gelijke uitkering wordt gedaan, vastgelegd in een periodieke akte. De gift is volledig aftrekbaar zonder aftrekdrempel of aftrekplafond.

Wilt u ook Vriend van het Holland Festival worden? Ga voor meer informatie en een aanmeldformulier naar hollandfestival.nl (Steun HF) of neem vrijblijvend contact op met Nicole Mooij op 020 – 788 21 14.

Donations to the Festival are tax-deductible

Between 1 January 2012 and 1 January 2018, a special tax law is in effect which makes it more advantageous to make charitable donations. Called the 'Geefwet', this law allows you to claim your deductions to cultural organizations with ANBI status with an additional 25% for tax benefits (a total of 125%). The Holland Festival has such an ANBI status. The fiscal advantage applies to donations that total a maximum of € 5.000 annually. If you donate more than € 5.000 to registered charities, you can deduct the remaining amount for the regular percentage (100%). The advantages of the Geefwet apply to all taxpayers (private parties and businesses) and are applicable to both individual and periodical gifts.

Advantages of a periodical gift

Restrictions apply to deductions for individual gifts. Individual gifts are tax-deductible when the total amount of gifts given in one year surpasses 18% of your income, with a minimum of € 60. The amount given above the minimum threshold is tax-deductible. The maximum deductible amount is 10% of your threshold income. There are fiscal benefits for periodical gifts with an annuity construction for five years and upwards. If you choose to support the Holland Festival for a minimum of five years, your gift will be fully tax-deductible.

If you would like to become a Friend of the Holland Festival, go to our website hollandfestival.nl (Support HF) for more information or call Nicole Mooij for an informal talk without obligations: 020 – 788 21 14.

COLOFON

COLOPHON

Holland Festival

Piet Heinkade 5

1019 BR Amsterdam

tel. +31 (0)20 – 788 21 00

info@hollandfestival.nl

www.hollandfestival.nl

eindredactie en opmaak

editorial and lay-out

Holland Festival

tekst text

Matt Trueman

vertaling translation

Margriet Agricola, Brendan Monaghan

ontwerp design

thonik

omslagfoto cover photo

Sarah Lee

druk printing

Tuijtel, Hardinxveld-Giessendam

© Holland Festival, 2017

Niets uit deze uitgave mag op welke wijze dan ook worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van het Holland Festival.

No part of this publication may be reproduced and/or published by any means whatsoever without the prior written permission of the Holland Festival.

PROMISED ENDS: THE SLOW ARROW OF SORROW AND MADNESS

Derrick Ryan Claude Mitchell,
Saint Genet

ZA 10.6, ZO 11.6, MA 12.6 – 20:30
Westergasfabriek, Zuiveringshal West

PHOBIARAMA

Dries Verhoeven
MA 12.6 t/m DI 20.6
vanaf 15:00
Mercatorplein

NKENGUÉGI

Dieudonné Niangouna
DI 13.6, WO 14.6 – 20:00
Stadsschouwburg Amsterdam

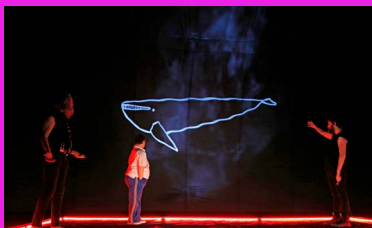
887

Ex Machina / Robert Lepage
VR 16.6, ZA 17.6 – 20:00,
ZO 18.6 – 15:00
Stadsschouwburg Amsterdam

DEMOLISHING EVERYTHING WITH AMAZING SPEED

Dan Hurlin, Dan Moses Schreier
WO 21.6, DO 22.6, VR 23.6
20:30
Compagnietheater

LADY EATS APPLE

Back to Back Theatre
ZA 24.6, ZO 25.6*
20:30, *15:00 & 20:30
Stadsschouwburg Amsterdam

Hoofdbegunstiger:
FONDS21

A
O D M
O M

BankGiro Loterij | **FONDS**

